

ESŐ ÉS SÖTÉT...

Guti Tünde

ESŐ ÉS SÖTÉT…

Néha azt sem tudom hirtelen, mi van velem, amikor 5:25-kor ébreszt a telefonom. Homályos szemekkel keresem a piros gombot, hogy lenyomjam, és mást ne keltsen fel. Megesett már, hogy mély álmomból riadva erősen gondolkodnom kellett, milyen nap is van…

Kint még sötétség terjeng, kábultságom csak lassan oszlik, pedig már megittam a kávémat és fő a teavíz. A búskomor felhők vastagon eltakarják a napot, de már érződik, hogy közel a reggel.

Minden csupa víz. Csak esik, meg esik… De azért vannak, akik a hűvös eső ellenére sem adják bűnük a fejüket! Már amikor kipattantak a szemeim, hallottam a feketerigót! Ez a kedves madár 3-4 év után újra itt fészkel az udvarunkban. Felröppen a háztetőre, vagy a fák egyik magas ágára, és onnan fütyüli világgá örömet, nógatva engem is, hogy vegyem már észre, hogy lehet tovább nézni az esőcseppek monoton kopogásán. Csak dalol és dalol…

Magamhoz tértem. Gondolataim visszamennek az ókorba, abba a kis római provinciába, ahol a názáreti Jézus élt, és tanította, gyógyította az embereket.

Egy alkalommal alaposan ráijesztett tanítványaira, ugyanis az éjszaka LEGSÖTÉTEBB szakaszában látogatta meg őket. A vízen járva közelített hozzájuk, mire azok rémületükben kiáltozni kezdtek, kísértetnek látva Mesterüket.

Milyen nehéz felismerni Jézust, amikor vaksötét vesz körül! Homály, végtelennek tűnő tenger, és amire számíthatok, az csak egy deszkából eszkábált ladik…

Jézus nem azért lepte meg barátait, hogy megfélemlítse őket! Sokkal inkább erősíteni akarta a hitüket, hogy ott van velük még a legsötétebb órákban is, mégpedig a vízen járva, mert Ő soha nem fog a hullámok közt vergődni! Ezért nekünk sem kell!

Jézus az, aki megnyugvást ad, énekelni tanít életünk zord időszakában. (Pál és Silás dicsőítette Istent, amikor éjszakára kalodába zárták őket biztonságtételükért!)

Szerezzünk örömet Jézusnak azzal, hogy felismerjük Őt, amikor hozzánk közelít harcaink éjsötétjében!

2010. ápr. 13.

Guti Tünde

Forrás: www.keresztenydalok.hu